

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 14 listopada 2024 r.

sprawy **M.L.**

skazanej za czyn z art. 270 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanej,
od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 26 stycznia 2024 r., sygn. akt V Ka 1619/23

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Brzezinach

z dnia 13 października 2023 r., sygn. akt II K 107/21

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć skazaną M.L. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Brzezinach z dnia 13 października 2023 r., sygn. akt II K 107/21, uznano M.L. za winną czynu z art. 270 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za który wymierzono jej karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 50 zł.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej, wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 26 stycznia 2024 r., sygn. akt V Ka 1619/23, utrzymano w mocy zaskarżony wyrok.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanej, zaskarżając orzeczenie w całości na jej korzyść i zarzucając:

„obrazę przepisów postępowania, stanowiącą bezzwzględną przyczynę odwoławczą, tj. art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 45 Konstytucji Rzeczypospolitej w zw. z art. 47 Karty Praw Podstawowych w zw. z art. 6 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka polegającą na rozpoznaniu przedmiotowej sprawy przez SSO X.Y. - powołanego do pełnienia urzędu sędziego Sądu Okręgowego w Łodzi w wyniku rekomendacji i uchwały Krajowej Rady Sądownictwa, tj. w składzie ukształtowanym na podstawie przepisów ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa, w kształcie nadanym ww. przepisom na mocy nowelizacji ww. ustawy, dokonanej ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, a więc przez Sędziego, co do którego istnieje uzasadniona wątpliwość co do jego bezstronności w sprawie ze względu na wadliwą procedurę powołania, naruszającą ww. przepisy prawa materialnego”.

Podnosząc powyższy zarzut, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Łodzi.

W odpowiedzi na kasację Prokurator Okręgowy w Łodzi wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście bezzasadna.

Zgodnie z art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, przy czym stosownie do treści art. 523 § 4 k.p.k. ograniczenie to nie dotyczy kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub w wypadku określonym w art. 521 k.p.k. W przedmiotowej sprawie obrońca M.L., prawomocnie skazanej na karę grzywny, wniósł kasację na jej korzyść, uwzględniając powyższą treść przepisu i zawierając w treści wniesionego środka wyłącznie zarzut mający

charakter bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Zarzut ten jednak okazał się oczywiście bezzasadny.

Skarżący zakwestionował bowiem tryb powołania SSO X.Y. na stanowisko sędziego, ale nie podał – poza faktem jego powołania na stanowisko sędziego sądu okręgowego na skutek uchwały Krajowej Rady Sądownictwa (nr 991/2022), której skład został ukształtowany na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3) – żadnych innych okoliczności rzutujących na ocenę jego bezstronności. W treści kasacji zawarto wyłącznie ogólne rozważania odnoszące się do standardów niezawisłości i bezstronności sędziów. Tymczasem w odniesieniu do sędziów sądów powszechnych wadliwość procedury nominacyjnej nie powoduje automatycznie, że sąd z udziałem sędziego powołanego w takiej procedurze jest sądem nienależycie obsadzonym w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. (zob. uchwała trzech Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA-I-4110-1/20). Dopiero jeśli zostaną ujawnione konkretne okoliczności dotyczące procedury powołania na stanowisko sędziowskie, wskazujące na naruszenie standardu niezawisłości i bezstronności, należy stwierdzić bezwzględną przyczynę odwoławczą. Skoro skarżący takich argumentów nie sformułował, a nie są one również znane Sądowi Najwyższemu z urzędu, to zarzut ten nie mógł zostać uwzględniony. Ponadto, zauważenia wymaga, że obrońca na etapie postępowania apelacyjnego nie zgłaszał zastrzeżeń do bezstronności wyznaczonego sędziego mimo uprzedniego pouczenia o składzie rozpoznającym sprawę.

Z powyższych względów, nie dopatrując się w przedmiotowej sprawie zaistnienia wyżej wymienionej bezwzględnej przyczyny odwoławczej, ani jakiegokolwiek innej spośród wymienionych w treści art. 439 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy, na podstawie art. 535 § 3 k.p.k., zdecydował o oddaleniu kasacji obrońcy skazanej jako oczywiście bezzasadnej.

Orzeczenie o kosztach znajduje uzasadnienie w treści art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[WB[

[a.ł]

